

til at svare derpaa. Jeg skal da straks sige, at det er med stor Ulyst, jeg kommer til at beskæftige mig med Spørgsmaalet om, hvad jeg eller andre have faaet for det Arbejde, som er præsteret ved Deltagelsen i disse Møder, thi jeg gaar ud fra, at det er et Spørgsmaal, som egentlig hverken hører hjemme i denne Sal eller andetsteds. Jeg skal sige, at jeg har deltaget i disse Møder efter egen Tilskyndelse, fordi intet af de sociale Spørgsmaal, som for Øjeblikket ere oppe, interesserer mig mere end Spørgsmaalet om, hvorledes man virksomst kommer de ubemidlede syge og navnlig de af Tuberkulose lidende til Hjælp. Jeg har deltaget i henved et Dusin Møder i Jylland om dette Spørgsmaal, og for Deltagelse i disse Møder har jeg erholdt i Rejseudgifter 40 Kr. Jeg antager ikke, at de Herrer, som have rejst for den saakaldte „Nationalforening“, have gjort det billigere, men selv om de have brugt betydelig højere Summer, kan det ikke falde mig ind at insinuere, at det i nogen Grad har været personlig Fordel, som har været Drivfjederen for den Agitation, de have sat i Scene. Jeg gaar ud fra, at de Herrer i denne Sal og mine Medborgere uden for denne Sal, som agitere for det ene eller det andet, gøre det i den bedste Hensigt, gøre det, fordi deres Hjerte og Hjerne siger dem, at det Standpunkt, de indtage, er det rigtige. Det ærede Medlem fra Saksjøbing, som tillod sig at insinuere en Del om de Mænd, som deltog i disse Møder paa Socialdemokratiets Vegne, har selv ytret, at han for sit Vedkommende saavel som de øvrige Herrer i Nationalforeningens Bestyrelse ikke have beregnet noget Udbytte for sig. Jeg tvivler ikke om denne Paastands Rigtighed, men jeg skal dog sige, at det ærede Medlem har deltaget i et Møde her paa Sjælland, og for dette Møde, et Møde, som afholdtes i Nærheden af Kjøbenhavn, har det ærede Medlem selv oplyst, at han har beregnet sig et Beløb af 10 Kr. (Afbrydelse af *Rørdam*).

Formanden: Jeg tror ikke, det vil være heldigt at komme ind paa saadanne Beregninger over, hvad private Mænd have haft for Udgifter.

Sabroe: Jeg skal ogsaa unnlade det, idet jeg ganske slutter mig til den ærede Formand i, at det var heldigt, om dette Spørgsmaal ikke havde været berørt. Maa jeg alligevel kun sige, at min Deltagelse i Mødet i Viborg meget vel lader sig for-

svare. Jeg var paa det Tidspunkt Medlem af Bestyrelsen for Nationalforeningen for Aarhus Amt, og jeg deltog i dette Møde, hvor blandt andet Kammerherre Lüttichau og Stiftamtmand Skrike og et Par kjøbenhavnske Herrer vare Indledere. Jeg hævdede her, at det ikke var nok, at man personlig assurede sin Samvittighed ved at give et Bidrag af nogle Kroner, men at man først og fremmest burde fremholde det store Krav om, at det offentlige burde tage Sagen op, paa samme Tid som private ydede til Nationalforeningen. Ogsaa det ærede Medlem for Løbel (A. Nielsen) mener, at man ikke kan løse dette Spørgsmaal alene ad privat Vej, og at det derfor ogsaa er rigtigt og klogt at fremhæve, at det er nødvendigt, at det offentlige griber ind og tager Sagen i sin Haand.

Den højtærede Justitsminister svarede mig paa de Henvendelser, jeg tillod mig at rette til ham, og vejledede mig med Hensyn til Formen, hvorunder jeg skulde rette mine Forespørgsler her i Tinget, og jeg er ham saa vel som andre ærede Tingmænd taknemmelig, fordi de yde mig Vejledning i saa Henseende. Naar jeg drog Spørgsmaalet om Arrestforvarerne frem og navnlig fremdrog Spørgsmaalet om Serjeters fremskudte Stilling i Henseende til Besættelsen af Arrestforvarerpladserne, var det vel vidende, at Spørgsmaalet herom egentlig strengt taget ikke kunde adresseres til Justitsministeren, men fordi jeg har haft Lejlighed til som Bladmand og offentlig Person at beskæftige mig en Del med disse Forhold, og jeg har erfaret, at det hyppig hænder, at de offentlige Autoriteter og Myndigheder betragte Underofficerer som kvalificerede til at komme i Betragtning ved Besættelsen af Arrestforvarerpladserne. Jeg hentydede der til den Sag, som det ærede Medlem for Løvelkredsen havde draget frem her i Tinget den 4de Marts 1899, under hvilken Sag han havde nævnt, at 5—6 Underofficerer af Viborg Garnison havde gjort sig skyldig i ret graverende Mishandlinger over for de dem undergivne menige Soldater. Og saa vidt mig bekendt paa det Tidspunkt, jeg talte, og saa vidt det vistnok ogsaa er det ærede Medlem for Løvelkredsen og andre bekendt, vare de paagældende Serjenter før eller senere blevne befordrede over i offentlige, civile Stillinger. Jeg har ved en Skrivelse, som jeg i Dag har modtaget fra den højtærede Krigsminister, faaet Underretning om, at de paagældende Underofficerer, forinden Sagen blev fremdragen her i Tinget, delvis havde faaet deres Af-